

NOLF, Pierre, geneesheer, minister, hoogleraar (Ieper 26 juli 1873 - Brussel 14 september 1953). Hij studeerde aan de universiteit te Luik en promoveerde er in 1896 tot doctor in de genees-, heel- en verloskunde. Van 1919 tot '43 was hij aan dezelfde universiteit hoogleraar in de algemene pathologie en therapie en van 1925 tot '45 voorzitter van het Rode Kruis. Van 8 november 1922 tot 13 mei '25 was hij extra-parlementair minister van Kunsten en Wetenschappen in de regering-Theunis, als opvolger van E. Hubert en L. Leclère.

Nolf gaf zijn naam aan het compromisontwerp voor de gedeeltelijke vernederlandsing van de Gentse universiteit, dat de regering-Theunis indiende, nadat de Senaat het reeds door de Kamer verminkte voorstel-Van Cauwelaert had verworpen. Het in juli 1923 ingediende ontwerp voorzag in de splitsing van de universiteit in twee afdelingen: één waar 2/3 van de cursussen in het Nederlands en 1/3 in het Frans zouden worden gegeven en één waar de omgekeerde taalverhouding ingevoerd zou worden. Toen de christen-democraten, die hun instemming met de verlenging van de dienstplicht (nodig voor bezetting van het Ruhrgebied) hadden willen koppelen aan de goedkeuring van het voorstel-Van Cauwelaert, uiteindelijk toegaven, werden ze door de socialisten fel gehekeld. Het ontwerp-Nolf werd op 31 juli 1923 wet. Jarenlang hebben de Vlaamse studenten een boycot gevoerd tegen wat zij noemden de „half-en-Nolfbarak”.

WERKEN : *La question scolaire*, in *Le Flambeau* (1 december 1927, p. 333-346); - *Le problème des races*, in *Le Flambeau* (24 december 1930, p. 289-314).

LITERATUUR : H. Fredericq, *Notice sur Pierre Nolf*, in *Annuaire de l'Academie royale de Belgique* (1955, p. 3-63); - A.F. de Schaepdryver, *Nolf, Pierre*, in *Nationaal Biografisch Woordenboek*, II (1966).